

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 75/22
Λουξεμβούργο, 5 Μαΐου 2022

Απόφαση στην υπόθεση C-179/21
Victorinox

Έμπορος ο οποίος πωλεί, μέσω ιστοτόπων όπως η Amazon, προϊόν το οποίο δεν έχει κατασκευάσει ο ίδιος οφείλει να ενημερώσει τον καταναλωτή για την εγγύηση του κατασκευαστή εάν έχει αναγάγει την εν λόγω εγγύηση σε κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του

Η εταιρία absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG (στο εξής: absoluts) πωλούσε, μέσω της διαδικτυακής εμπορικής πλατφόρμας Amazon, ένα προϊόν Ελβετού κατασκευαστή. Η σελίδα του ιστοτόπου Amazon στην οποία εμφανιζόταν η προσφορά αυτή δεν περιείχε πληροφορίες σχετικά με οποιαδήποτε εγγύηση παρεχόμενη από την absoluts ή από τρίτο, αλλά έναν σύνδεσμο ο οποίος περιλαμβανόταν σε στήλη με τον τίτλο «Λοιπές τεχνικές πληροφορίες», μέσω του οποίου ο χρήστης μπορούσε να αποκτήσει πρόσβαση σε δελτίο πληροφοριών που είχε συνταχθεί από τον κατασκευαστή.

Εκτιμώντας ότι η absoluts δεν παρείχε επαρκείς πληροφορίες για την εγγύηση του κατασκευαστή, μια ανταγωνίστρια εταιρία άσκησε, δυνάμει της γερμανικής νομοθεσίας περί αθέμιτου ανταγωνισμού, αγωγή με αίτημα να υποχρεωθεί η absoluts να παύσει να προβαίνει σε τέτοιου είδους προσφορές. Το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία), ενώπιον του οποίου ήχθη η διαφορά, αμφιταλαντεύθηκε ως προς το κατά πόσον, βάσει της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών¹, ένας έμπορος ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση της absoluts υποχρεούται να ενημερώσει τον καταναλωτή για την ύπαρξη της εμπορικής εγγύησης που προσφέρει ο κατασκευαστής. Επίσης, το εν λόγω Ανώτατο Δικαστήριο διερωτήθηκε ως προς το περιεχόμενο μιας τέτοιας υποχρέωσης και ως προς τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτή γεννάται.

Με την απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι, βάσει της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, **ένας έμπορος υποχρεούται να παράσχει στον καταναλωτή προσυμβατικές πληροφορίες για την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή εφόσον ο καταναλωτής έχει έννομο συμφέρον να λάβει αυτές τις πληροφορίες** προκειμένου να αποφασίσει εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο. Επίσης, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνουν κάθε στοιχείο σχετικό με τις προϋποθέσεις εφαρμογής και ενεργοποίησης της επίμαχης εγγύησης που θα επιτρέψει στον καταναλωτή να καταλήξει στη σχετική απόφαση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

¹ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64, στο εξής: οδηγία σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών).

Πρώτον, όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον ο έμπορος είναι υποχρεωμένος να ενημερώσει τον καταναλωτή για την ύπαρξη εμπορικής εγγύησης του κατασκευαστή², το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι σε περίπτωση κατά την οποία το κύριο αντικείμενο της συμβατικής σχέσης αφορά προϊόν που κατασκευάζεται από άλλο πρόσωπο και όχι από τον έμπορο, η εν λόγω υποχρέωση πρέπει να καλύπτει κάθε ουσιώδη πληροφορία σχετικά με το προϊόν, προκειμένου ο καταναλωτής να μπορεί να αποφασίσει αν επιθυμεί να δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο. Κατά το Δικαστήριο, αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος³ καθώς και, καταρχήν, το σύνολο των εγγενώς συνδεδεμένων με το αγαθό εγγυήσεων, στις οποίες περιλαμβάνεται η εμπορική εγγύηση που παρέχει ο κατασκευαστής. Ωστόσο, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, καίτοι η παροχή πληροφοριών για την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή διασφαλίζει ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή, **η άνευ όρων υποχρέωση παροχής τέτοιων πληροφοριών σε κάθε περίπτωση φαίνεται δυσανάλογη**. Πράγματι, μια τέτοια ανεπιφύλακτη υποχρέωση θα υποχρέωνε τους εμπόρους να πραγματοποιούν μια κοπιώδη εργασία συλλογής και επικαιροποίησης των σχετικών με μια τέτοια εγγύηση πληροφοριών, παρά το γεγονός ότι οι ίδιοι δεν έχουν κατ' ανάγκη άμεση συμβατική σχέση με τους κατασκευαστές και το ζήτημα της εμπορικής εγγύησης των κατασκευαστών δεν εμπίπτει, καταρχήν, στη σύμβαση που προτίθενται να συνάψουν με τον καταναλωτή.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο εκτιμά, σταθμίζοντας, αφενός, το υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και, αφετέρου, την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ότι ο έμπορος υποχρεούται να παράσχει στον καταναλωτή προσυμβατικές πληροφορίες για την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή μόνον εφόσον ο καταναλωτής έχει έννομο συμφέρον να λάβει τις εν λόγω πληροφορίες προκειμένου να αποφασίσει εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο. Επομένως, η συγκεκριμένη υποχρέωση του εμπόρου γεννάται όχι απλώς και μόνο λόγω της ύπαρξης της εγγύησης αυτής, αλλά λόγω της ύπαρξης τέτοιου εννόμου συμφέροντος του καταναλωτή. Συναφώς, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **το συμφέρον αυτό θεμελιώνεται εφόσον ο έμπορος έχει αναγάγει την παρεχόμενη από τον κατασκευαστή εμπορική εγγύηση σε κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του**, ιδίως δε όταν ο έμπορος προβάλλει την επίμαχη εγγύηση ως επιχειρήμα πωλήσεων ή ως διαφημιστικό επιχειρήμα προκειμένου να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα και την ελκυστικότητα της προσφοράς του σε σχέση με τις προσφορές των ανταγωνιστών του.

Το Δικαστήριο προσθέτει ότι προκειμένου να διαπιστωθεί αν η εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή συνιστά κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του εμπόρου πρέπει να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο και η γενική διάρθρωση της προσφοράς σε σχέση με το οικείο προϊόν, η σημασία, από απόψεως επιχειρήματος πωλήσεων ή διαφημιστικού επιχειρήματος, της μνείας της εμπορικής εγγύησης του κατασκευαστή, η θέση που καταλαμβάνει η μνεία αυτή στην προσφορά, ο κίνδυνος πλάνης ή σύγχυσης που η εν λόγω μνεία ενδέχεται να δημιουργήσει στον μέσο καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος ως προς τα διάφορα δικαιώματα που παρέχει η εγγύηση και τα οποία ο ίδιος δύναται να ασκήσει ή ως προς την πραγματική ταυτότητα του εγγυητή, η ύπαρξη ή μη στην προσφορά επεξηγήσεων σχετικά με τις λοιπές εγγυήσεις που παρέχονται για το προϊόν, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο το οποίο είναι ικανό να αποδείξει μια αντικειμενική ανάγκη προστασίας του καταναλωτή.

Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα ποιες πληροφορίες πρέπει να παρασχεθούν στον καταναλωτή σχετικά με τους «όρους εφαρμογής» της εμπορικής εγγύησης του κατασκευαστή⁴, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ο έμπορος υποχρεούται να παράσχει στον καταναλωτή, προκειμένου να ανταποκριθεί στο έννομο συμφέρον του τελευταίου να λάβει πληροφορίες σχετικά με την εμπορική

² Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών. Βάσει της εν λόγω διάταξης, πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής με σύμβαση συναπτόμενη εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος ή με οποιαδήποτε αντίστοιχη προσφορά, ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή, με ευκρινή και κατανοητό τρόπο, τις πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη και τους όρους εφαρμογής υπηρεσιών υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, εξυπηρέτησης μετά την πώληση και εμπορικών εγγυήσεων.

³ Η εν λόγω υποχρέωση προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών.

⁴ Η έννοια αυτή περιλαμβάνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών.

εγγύηση του κατασκευαστή για να αποφασίσει εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο, κάθε πληροφοριακό στοιχείο σχετικό με τις προϋποθέσεις εφαρμογής και ενεργοποίησης της οικείας εμπορικής εγγύησης. Πέραν της διάρκειας και της εδαφικής έκτασης της εγγύησης, οι οποίες μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών⁵, τα στοιχεία αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν όχι μόνο τον τόπο αποκατάστασης της ζημίας ή τυχόν περιορισμούς της εγγύησης, αλλά, αναλόγως της περιπτώσεως, και το όνομα και τη διεύθυνση του εγγυητή.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

⁵ Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ 1999, L 171, σ. 12).